

מ"ת 40443/12/15 - ע ק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 40443-12-15 מדינת ישראל נ' ק
תיק חיצוני:

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
כבוד השופט נסר אבו טהה
ע ק ע"י ב"כ עוה"ד משה סרוגוביץ ונועם בונדר - ס.צ.
מדינת ישראל (פמ"ד - פלילי)

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עותר המבקש להסיר את החיסיון בנוגע לזהות מוסר המידע בידיעה שהסיומת שלה 335 (להלן: "הידיעה"), נשוא תעודת החיסיון המתוקנת, וכן מועד מסירת הידיעה, לרבות מי יזם את הקשר שהוביל למסירת הידיעה.
2. בכתב האישום נטען, כי המבקש ביום 07.12.2015, בחדר המדרגות של בניין המגורים של המתלוננת, דקר אותה בגבה וברגלה.
3. התשתית הראייתית נסמכת על אמרת המתלוננת, אשר טוענת, כי המבקש, אתו ניהלה בעבר רומן, הוא זה שדקר אותה. מנגד, קיימת הכחשתו של המבקש.
4. לשיטת ההגנה, יתכן שמי שדקר את המתלוננת הוא בן זוגה, ע.ת. לכתב האישום. המתלוננת התלוננה בעבר כנגדו במשטרה בגין עבירות אלימות כלפיה.
5. לגישת ההגנה, זהותו של מוסר הידיעה חיוני ממש להגנתו של המבקש, שכן היא עשויה להשליך על מהימנותם של שני עדי התביעה המרכזיים בתיק, המתלוננת ובן זוגה. עוד לגישת ההגנה, היה והמתלוננת ו/או בן זוגה, הם אלו שמסרו למשטרה את המידע המודיעיני על מקום מגוריו העדכני של המבקש, הדבר מאשר, כי אכן עקבו אחריו לאחר הגעתם לעיר אילת ואף המשיכו לעקוב אחריו בתקופה שלאחר האירוע מיום 26.11.2015 (אירוע שעניינו תלונה שהגיש המבקש כנגד המתלוננת, כי ביום 26.11.2015 בשעה 01:00, ואחרים, פגשו בו ברחוב וניסו לתפוס אותו בעוד הוא רוכב על אופניו), שכן ידעו שהחליף את כתובת המגורים שלו.

עוד נטען, כי היה ואכן המתלוננת ו/או בן זוגה ידעו את כתובת מגוריו של המבקש, הדבר עומד בסתירה
עמוד 1

מהותית לגרסאותיהם שהם עברו מאילת לאזור המרכז כדי להתרחק מהמבקש, וכי בוודאי שלא יזמו כל מגע או אינטרקציה עמו, וכלל לא ידעו שהוא מתגורר בעיר אילת עד שהוגשה נגדם התלונה האמורה של המבקש לגבי האירוע מיום 26.11.2015.

אשר למועד מסירת הידיעה וחיוניותו להגנת המבקש - נטען, כי המבקש עותר להשוות את מועד מסירת הידיעה למועד ביצוע העבירה הנטען על ידי המתלוננת. לגישת ההגנה, ככל שמועד מסירת הידיעה קרוב יותר למועד ביצוע העבירה כנטען, ואולי אף קודם לביצוע העבירה, כך עולה הסבירות, כי מי שמסר את הידיעה היה בקשר עם המתלוננת או בן זוגה וידע בסמוך מאוד לאירוע, כי המבקש/חשוד בביצועו, עוד בטרם התפשטה השמועה, כי המבקש חשוד בדקירה. לחילופין, היה ומסירת המידע היה בטרם מועד ביצוע העבירה, כנטען על ידי המתלוננת, הדבר מוכיח את טענת ההגנה, כי יתכן והמתלוננת נדקרה מוקדם יותר ובמקום אחר, ולא בחדר המדרגות של בניין מגוריה.

אשר לשאלה מי יזם את הקשר שהוביל למסירת הידיעה - לגישת ההגנה, שאלת יוזם הקשר חיונית להגנה ומהווה אינדיקציה ברורה לגבי מי עומד מאחורי הידיעה. היה ומוסר הידיעה יזם את הקשר עם רכז המודיעין ומסר את כתובת המגורים העדכנית של המבקש מיוזמתו שלו, הדבר מעלה חשש של ממש, כי מי שעומד מאחורי המידע הם המתלוננת ו/או בן זוגה.

6. באת-כוח המשיבה מנגד, עתרה לדחות את העתירה, שכן לשיטתה, אין בחשיפת זהות מוסר הידיעה כדי להועיל להגנתו של המבקש, וביתר שאת, כאשר תוכן המידע נמסר לעיון ההגנה כנדרש על פי הפסיקה בדמות פרפרזה.

גם בדיון שהתקיים במעמד צד אחד בנוכחות בא-כוח המשיבה וגורמי המודיעין הרלוונטיים, חזרה המשיבה על עמדתה. הוגשו האסמכתאות הרלוונטיות וניתן הסבר לשאלות וההשגות שעמד עליהם בא-כוח המבקש בעתירתו הן בכתב והן על פה.

7. בהתאם להלכה הפסוקה "**איזון השיקולים בסוגיית גילוי ראייה חסויה הוא, לעתים, מורכב ורב השלכות, אולם לעולם כפוף הוא לעיקרון לפיו מקום שראיה חיונית להגנתו של המבקש, כי אז אין לקיים לגביה חיסיון ויש להורות על גילוייה, גם אם הדבר עלול להביא לכך שהצורך בגילוי יביא לביטולו של ההליך הפלילי ולזיכויו של המבקש, כדי שלא לחשוף ראייה שגילוייה עתיד לפגוע באינטרס חיוני של המדינה.**" (ראה בש"פ 4857/05, פחימה נ' מדינת ישראל)

8. אין מחלוקת, שלעיון ההגנה נמסר תוכן הידיעה נשוא תעודת החיסיון, למעט זהות מוסר המידע ומועד מסירתו.

9. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים, הן בדיונים שהתקיימו במעמד הצדדים והן בדיונים

שהתקיימו במעמד צד אחד וכן עיינתי באסמכתאות הרלוונטיות, וקיבלתי מענה לטעמים שעמד עליהם בא-כוח העותר במסגרת טיעוניו, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן נחה דעתי, שאין בחשיפת זהות מוסר הידיעה כדי להועיל כהוא זה להגנת העותר, גם לאחר ששמתי לנגד עיניי את כלל הנימוקים והטעמים שעמד עליהם בא-כוח העותר בעתירתו, הן בכתב והן על פה.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.